

Er flaskevann et miljøproblem?

Av Axel Øiseth

Forfatteren er adm. direktør i The Pure Water Co. AS

Innlegg på fagtreff 31. januar 2005

Innledning

Transport av vann på flaske er etter min oppfatning unødvendig, dyrt og lite miljøvennlig. Hvorfor skal man frakte enorme mengder vann på flaske, på kryss og tvers av land og kontinenter, når man ved hjelp av relativt enkel og kjent teknologi kan "produsere" like godt vann på det stedet der vannet skal konsumeres?

Trenger vi flaskevann?

Hvis vi med flaskevann mener mineralvann og kildevann som er tappet ved kilden og transportert ut til konsumentene, så vil jeg svare nei. Men det er ikke det samme som å si at vi ikke kan ha behov for en alternativ vannkilde til det vannet som kommer direkte fra nettet.

For oss som bor i Norge kan dette kanskje høres rart ut. Vi har alltid hatt bra vann, og trenden med stadig økende konsum av mineralvann på flaske er kanskje mer et resultat av god markedsføring og nordmenns adopsjon av mer kontinentale spise- og drikkevann, enn en oppfatning om at vannet i springen er for dårlig. Når det er sagt:

Kvaliteten på springvannet kan variere veldig med hvor i landet man befinner seg, årstider osv, og det kan være flere årsaker til at mange ønsker vann fra alternative kilder:

- Misfarget vann
- Varsler fra myndigheter om høyt bakterieinnhold
- Klorsmak
- Partikler i vann, for eksempel fra gamle rør
- Høy temperatur på vannet

En eller flere av de ovennevnte problemer kan oppstå en gang imellom for noen abonnenter, mens for andre igjen er dårlig vann en del av hverdagen.

Dette er altså problemer vi kan oppleve i Norge, hvor vi i utgangspunktet skal ha vann av meget bra kvalitet. Hva da hvis vi utvider det geografiske området til også å gjelde land utenfor Norge? Jeg tror proble-

met blir enda mer tydelig. I London for eksempel, sies vannet å være bakteriologisk ok, men mengden klor som skal til for å få det slik, gjør vannet udrikkelig.

La oss da slå fast: Konsumentene vurderer det slik at det er behov for alternativer til det vanlige vannet man får i springen, og vi har ingen problemer med å forstå det:

- De er påvirket av markedsføringen om at mineralvann er mer helsebringende enn annet vann
- Mineralvann gir konsumenten det riktige image
- Vannet i nettet har ikke alltid en god nok kvalitet
- Mineralvann på flaske finnes i alle butikker og bensinstasjoner, og produktet er klart for videre transport i bilen, til trening, på tur osv.

Jeg er av den oppfatning at holdningene kan endres, men vi må ikke glemme at forbrukeren er bevisst. Hvis man ønsker at konsumentene skal velge annet enn mineralvann på flaske, må man sørge for at de får et like godt alternativ. Folk må få tilgang til rent og friskt vann, med og uten kullsyre, og med riktig temperatur. Hvis man renses og kjøler ned vannet som allerede befinner seg i bygningens vann-nett, så kan man fjerne behovet for bestilling, oppbevaring og retur av fulle og tomme flasker. På denne måten reduserer man miljøbelastningen ved transport, og kostnaden reduseres betraktelig.

Vi er av den oppfatning at ”innpakningen” er vel så viktig som selve produktet, og for at folk skal føle at image og profil blir ivarettatt, må dette være på plass.

Er mineralvann og kildevann på flaske et miljøproblem?

Mitt svar på det er ubetinget ja.

Hvorfor?

Flaskevann er unødvendig, rett og slett fordi det finnes alternativer som er minst like bra. Et unødvendig produkt kan ansees som en belastning på miljøet gjennom unødige bruk av transport og emballasje.

La oss ta et eksempel:

Vi forutsetter at det i 2005 blir drukket ca 100 millioner liter vann på flaske i Norge. Hvis dette vannet bare hadde vært tappet på 0,5 liters flasker, ville vi hatt 200 millioner flasker med vann som skulle distribueres ut til konsumentene. Når vi da vet at det går ca. 20.000 flasker på en vanlig lastebil som bryggeriene benytter, ja da betyr det 10.000 lastebillass med vann på flaske. Dette er altså vann som er tappet i Larvik, Olden, Frankrike, Italia osv. og må transporteres ut til konsumentene, og dette er bare i Norge.

Når vi da vet at Norge bare consumerer en liten del av alt vannet som tappes på flasker, kan vi vel med sikkerhet slå fast at de millioner av lastebillass som hvert år kjøres ut vann utgjør et miljøproblem!

Et annet poeng er emballasje:

Ca 80% av engangsflaskene samles inn for gjenvinning (Kilde: Grønn hverdag), og komprimerte plastflasker brukes blant annet til møbelstoff og fleece. Problemet er energibruken som går med til både produksjon og gjenvinning, samt at 20% av alle engangsflasker faktisk havner i søpla.

Ca 97% av gjenbruksflaskene samles inn og brukes på nytt. De vaskes så 15-20 ganger før de går til gjenvinning (Kilde: Grønn hverdag). Dette gir mindre miljøbelastning enn engangsemballasje, men når vi vet at det finnes flasker som kan bli vasket 200 – 300 ganger før de går til gjenvinning, ja da ser man at det er mye å hente.

Konklusjon

Mineralvann og kildevann på flaske er et miljøproblem. Det positive er at bevisstgjøringen stadig øker, samt at problemet er relativt enkelt å gjøre noe med. Vi håper at myndighetene går foran med et godt eksempel, og faktisk velger drikkevannsløsninger som ivaretar miljøets interesser, samt at forbrukeren opplyses om at det er vannet i seg selv som er helsebringende, ikke mineralene. Behovet for mineraler dekkes normalt gjennom den daglige kosten.

Gode alternativer til mineralvann og kildevann på flaske finnes!

VATN - vårt viktigste næringsmiddel!

- Brønnboring i fjell m/vannmengdegaranti
- Løsmassebrønner (diameter 50–500 mm)

Vi berer også for:

- Kabler/Ledninger
- Fundamentering
- Grunnundersøkelser

GRUNDFOS
PUMPEANLEGG



**HALLINGDAL
BERGBORING**

3570 ÅL • Tlf 3208 5900 Faks 3208 5901